

PŘÍBĚH

MINULE JSME SKONČILI VE CHVÍLI, KDY PARNÍČEK A FLOK UTEKLI PIRÁTŮM...

LVI A PLACHETNICE pokračování

Piráti plavali, plavali a tu proti nim motorový člun. A ve člunu čtyřicet námořních strážníků na školní plavbě. A se strážníky lékař jako zdravotní dozor.

Strážníci vzali dalekohled, koukají a vidí: ve vodě se plácá čtyřicet trosečníků.

„Ach,“ povídá lékař, „jaká hrozná tragédie. Vždyť se mohou ve vodě nachladit.“ Strážníci je vytáhli na palubu, koukají, no nazdar, to jsou přece mořští piráti.

„Tak co?“ ptají se strážníci, „do vězení, nebo se budete živit poctivě? Třeba pěstováním zelí?“

„Zelí,“ křičí devětatřicet pirátů.

„Do vězení,“ houkl Černovous.

Úplně nenapravitelný!

A zatím si lvi, před kterými vzal Flok do zaječích, vykračovali po pěšině a na paloučku spatřili lovce a koukají a vidí: na paloučku sedí lovci. Spousta lovců, rovných čtyřicet. Sešli se tu na lovecké konferenci, aby si objasnili, kam se z okolí Petrohradu poděli zajíci a kachny. V tom lovcí spatřili tři lvy.

To jsou věci, uvažují lovci, hezky dávno jsme už kolem Petrohradu nenarazili na lvy. Jak se vlastně loví? Dočista jsme to už zapoměli. Musíme tento problém vážně prodiskutovat.

A tak začali lovci diskutovat, jak se loví lvi.

První prohlásil:

„Navrhuju natřít silnici lepidlem. Lvi po ní půjdou a jednoduše se k ní přilepí.“

Ale ostatní jen odmítavě kroučí hlavami.

pohádka

„A co auta? Ta se taky přilepí? Za takový lov by se nám všichni pěkně poděkovali.“

Druhý prohlásil:

„Mám úžasný nápad. Postavíme kolem města plot a lvi zůstanou pěkně uvnitř. Pak už bude stačit jenom je odtamtud dostat.“

Ostatní vrtí hlavami.

„A co lidi? Taky zůstanou uvnitř? Jak je potom oddělit od lvů? To nepůjde.“

Třetí prohlásil:

„To se vezme kukátko a podívá se na ty lvy obráceným koncem. Budou rázem mrňaví jako blechy. Pak už je stačí sebrat špičkou prstů a špsl do krabičky od zápalek.“

Lovci se pustili do hádky, jestli se lvi zmenší, nebo ne, když se na ně podívají obráceným kukátkem.

Lvi poslouchají a myslí si: Jsme v pěkně bryndě! Co je zač to kukátko? Jasně zatímco jsme viseli na zdi, svět pokročil pěkně daleko. Ten, co byl na talíři první, povídá:

„A neměli bychom se vrátit zpátky na talíř? Jaképak my jsme šelmy? A na talířku je tak hezky! Jsem ochoten jít první.“

Ostatní dva byli v tu ránu pro:

„Na talíř! Na talíř!“

Lovci se přestali hádat, koukají... a lvi nikde.

Lvi se vrátili do Taurické ulice, do domu číslo sedm, vyběhli po schodech do pokoje a vlezli zpátky na talíř.

„Kdepak být šelmy, to není nic pro nás,“ povídají. „A lovcům jsme už taky odvykli... Zajímavá věc, kam se ztratil náš pán?“

A zatím Parníček a Flok seděli obkročmo na rybě s ploutví jako plachta a pluli a pluli...

a jak to bylo dál si přečtete příště

289

SIHÁČEK

květen 2017

Jak to zvládáme CO SE STALO

19. 4. — začal krátký návrat zimy. Zahrada byla zasypaná sněhem, teploty lehce nad nulou. Schůzku jsme tak strávili v klubovně.

Nejprve jsme trochu přesunuli stoly a pak se pustili do dalšího úkolu pro

korzáry, bylo to VEJCE ŽIVOTA — přenést bezpečně vejce na lžičce krátkou překážkovou dráhou. Nejprve jsme si ukázali, jak se (ne)točí vejce syrové a jak točí vejce uvařené natvrdo a pak už jsme se pustili do úkolu.

V dalším čase jsme přeskupili stoly a po nějakém době si zahráli »lodního démona«. Bylo nás docela dost a tak došlo i k několika neshodám, jak už to u her tohoto typu bývá.

Pak jsme si ještě vyzkoušeli krátkou poznávačku přísloví. V hlavní roli tady byl admirálův papoušek Karel. Některá přísloví znali všichni, u některých (třeba »Jedna vlaštovka jaro nedělá«) se nenašel nikdo, kdo by si vzpomněl.

Před závěrem jsme si zahráli neplánovanou »chvíli ticha«.

Nebylo to nic objeveného, jen jsme chtěli, aby při rozdávání »nového čísla« oddílového časopisu věnovali všichni plnou pozornost — nejdelší chvíle ticha měla 7 vteřin.

26. 4. — začalo období dešťů. Už od rána, tu více, tu méně, pršelo. Schůzku jsme tak strávili v klubovně. Čekali jsme na šamana a tak jsme začali krátkou hříčkou — »Hade kde jsi?«. Oslepená dvojice se při ni snaží trefit svého soupeře, hada...

Šamana jsme se nedočkali a tak jsme se pustili do úkolu pro korzáry bez něho. Dnešní úkol — ŠAMANOVO KOUZLO. Roli šamana dostal Dave. Cílem bylo se nenápadně přiblížit a vzít mu jedno kouzlo. Tentokrát uspěli všichni.

Následovalo krátké připomenutí základů orientace. Předemnou sever, vpravo východ, za mnou jih a vlevo západ. A pak klasické dogma (to je ta pravda, o které se nediskutuje) označený konec střelky ukazuje na sever.

Zbývající čas jsme se věnovali soubojům v bažině. Je to hra, kdy musíte prokázat odolnost a dostatek chytrosti, abyste ty silné prevíty dokázali zdolat. Nejprve jsme hráli v bažině všichni a potom zápolily dvojice.

Před rozchodem jsme si ještě řekli, že na pátečních »Čarodějnicích« bude Sihasapa nabízet střelbu — nakonec z toho nic nebylo, protože lilo a lilo a lilo...

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyslo: 3. 5. 2017

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, Svatětek

